

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 7612215879
Dátum vydania rozhodnutia: 11.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7612215879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: J. B., nar. XX. T. XXXX, bytom U. zastúpeného advokátkou JUDr. Máriou Kozákovou, so sídlom Odborárska 7, Košice, proti žalovanému: Prvá banská s.r.o., so sídlom Za Hornádom 8/13, Spišská Nová Ves, IČO: 36 766 933, zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Kollárovou, so sídlom Zimná 59, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 137 662,67 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 15Cb/58/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. júna 2018, č. k. 4Cob/139/2017-274, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 27. júna 2018, č. k. 4Cob/139/2017-274 potvrdil vo výroku vo veci samej rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 19. októbra 2017, č. k. 15Cb/58/2012-226, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 50 %. Vo výroku o trovách konania odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie ceny diela. Podľa dohody zmluvných strán mal žalobca ako zhotoviteľ fakturovať vykonané práce na základe súpisu vykonaných prác a dodávok. Žalobca práce vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 03/2010 z 25. marca 2010 na sumu 59 682,67 eur, faktúrou č. 02/2010 z 19. marca 2010 na sumu 35 980,- eur, faktúrou č. 06/2010 zo 16. júla 2010 na sumu 24 220,- eur a faktúrou č. 01/2011 z 10. januára 2011 na sumu 17 780,- eur. K faktúram žalobca pripojil krycí list rozpočtu z 10. novembra 2010, nie však zmluvou vyžadovaný súpis prác. Vo vzťahu ku kryciemu listu krajský súd v zhode so súdom prvej inštancie uviedol, že krycí list rozpočtu vyhotovený dodatočne nemôže byť dôkazom o vykonaní prác, ich odsúhlasení a odsúhlasení ich ceny, a teda nemôže byť podkladom pre vystavenie faktúry.

1.2. Podľa názoru krajského súdu nie je zrejmé, kedy a aké práce boli vykonávané. Ich uvedenie v rozpočte nepredstavuje dôkaz o čase a množstve vykonaných prác, ktoré mali byť potvrdené objednávateľom, čo nebolo splnené. Záverom odvolací súd zdôraznil, že povinnosťou žalobcu bolo

predložiť žalovanému súpis prác na odsúhlasenie a na základe odsúhlaseného súpisu prác mohol vykonané práce fakturovať, k čomu však nedošlo.

2. Proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 3. septembra 2018 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

2.1. Podľa dovolateľa písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, konkrétne absentuje vysvetlenie, prečo odvolací súd upustil od svojho pokynu uvedeného v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí vo vzťahu k posudzovaniu čl. VI bod 2 zmluvy. Ak by krajský súd predmetné ustanovenie zmluvy skúmal, dospel by k záveru o uskutočnení prác nachádzajúcich sa v krycom liste rozpočtu, čo bolo dôvodom pre ustanovenie znalca, ktorý by potvrdil minimálne jeho nárok vyplývajúci z faktúry č. 03/2010. Žalobca zároveň namietal hodnotenie dôkazov konajúcimi súdmi, pričom podľa jeho presvedčenia pri hodnotení dôkazov nepostupovali rovnako a na jeho úkor zvýhodnili žalovaného.

3. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5.1. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

5.2. Pre prípustnosť dovolania musí súd svojim nesprávnym procesným postup znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu ide napr. o právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk.

5.3. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

6. K časti dovolania - v ktorej žalobca namietal, že odvolací súd vo svojom rozsudku nevysvetlil, prečo sa odklonil od záverov, ktoré boli dôvodom pre zrušenie skoršieho rozsudku súdu prvej inštancie - dovolací súd uvádza, že predmetná námietka vyplýva z nesprávnej interpretácie uznesenia krajského súdu z 30. júna 2016, sp. zn. 2Cob/8/2016. Dôvodom vydania uvedeného kasačného rozhodnutia bol záver o tom, že vykonanie prác žalobcom, ich odsúhlasenie a odsúhlasenie ich ceny nevyplývalo z predložených dôkazov. Faktúra ako účtovný, daňový doklad nie je dôkazom o vykonaní diela ani o dohode o cene diela. Faktúre musí predchádzať dôkaz o vykonaní diela a dôkaz o stanovení jeho ceny. V zmysle uvedeného bolo úlohou súdu prvej inštancie zistiť, či zhotoviteľ vykonal dielo tak, ako bolo dohodnuté v čl. VI bod 2 zmluvy, a teda v súlade s plánom využívania ložiska Rožňava - Nadabula. Z obsahu rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že v ďalšom konaní postupoval v intenciách zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu, pričom výslovne uviedol, že žalobca ani na opakované výzvy nedoložil

žiadne dôkazy k faktúram, ktoré by preukazovali vykonanie diela a jeho cenu, a z ktorých by bola zrejماً oprávnenosť fakturovanej sumy. V nadväznosti na uvedené krajský súd skonštatoval, že povinnosťou žalobcu bolo predložiť žalovanému súpis prác na odsúhlasenie a na základe odsúhlaseného súpisu prác vykonané práce fakturovať, k čomu však nedošlo (viď bod 65 odôvodnenia rozsudku krajského súdu).

6.1. V zmysle uvedeného je zrejماً, že súd prvej inštancie postupoval v súlade so záväznými pokynmi odvolacieho súdu, a odvolací súd sa v dovolaní napadnutom rozsudku neodklonil od záverov ním vyslovených v skoršom kasačnom uznesení. Preto neobstojí tvrdenie žalobcu o existencii ním označenej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

6.2. Prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie), ktoré vyznelo v jeho neprospech tak, ako tomu bolo v rozhodovanej veci. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva žalobcovi do pozornosti, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

7. Obsah dovolacích námietok žalobcu tvoril aj jeho nesúhlas s postupom konajúcich súdov pri hodnotení vykonaného dokazovania.

7.1. Dovolací súd vo vzťahu k predmetnej námietke konštatuje, že nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania (vrátane hodnotenia vykonaných dôkazov). Uvedená dovolacia námietka tak nemôže predstavovať namietanú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

8. Vzhľadom na uvedené dovolací súd konštatuje, že konanie na odvolacom súde nebolo postihnuté vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

9. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu viď R 72/2018).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

